

Чи знаєш ти

Маркіян Шашкевич

(До Юлії...)

Слухай і вір щирим словам!

Чи знаєш, люба, що твій погляд ясний?
То райський кущ, де щастя розцвітає,
І перед ним похмура дума гасне,
Сумне життя мов сонце огріває...

Чи знаєш, що мені твої солодкі губи?
Як спраглому роси малі краплини,
Як для бджоли обійми квітки любі,
Благословення неба — для людини.

Чи знаєш, мила, що серед негоди
В мою понуру душу ти принесла
Якесь блаженство, промінь щастя й згоди,
Від ласк твоїх життя гіркота щезла.

Чи знаєш, Юлю, що твоя поява?
Мов серед ночі промінь сонця виник,
Мов блиск надії, що весь вік чекав я,
Мов після бур солодкий відпочинок.

З польської переклав С. Крижанівський